

Ønsker, thi det er egentlig hele Udvalget, som har stillet sig paa dette Standpunkt.

Jeg skal i det hele forsøge paa at klare dette almindelige Princip. Her er altsaa et Punkt, hvor der fra Etaternes Side gøres Forsøg paa gennem en Forskydning at fremkalde en Lønningsforhøjelse, som slet ikke er tilsigtet ved Lønningsloven. Det samme stod vi paa andre Omraader overfor blandt de Ting, jeg har nævnt som til Dels sammenhørende, til Dels ikke. Vi vide, at de lavere Lønningsklasser ere delte i Klasser, a., b., c. og d. paa den Maade, at a. omfatter det københavnske Omraade, de Steder, hvor det er dyrt at leve, b. omfatter Provinsbyerne, Hellerup og Charlottenlund o. s. v., Steder, hvor det er mindre dyrt, men dog dyrere end i Landdistrikterne. Det er klart, at for saa vidt en Funktionær, der bor, skulle vi sige i Charlottenlund eller Hellerup, kan faa det Sted, hvor han bor, det Posthus, den Jernbanestation, hvorved han gør Tjeneste, draget fra Klasse b ind under Klasse a, vil det betyde en direkte Lønningsforhøjelse for ham. Jeg udtaler mig ikke i dette Øjeblik om, hvorvidt det er berettiget eller ikke, men en saadan Bevægelse vil altid kunne fremvise det abnorme, at den, som bor paa den ene Side af Grænsen, er under Lønningsklasse a, medens den, som bor umiddelbart ved Siden af, men paa den anden Side af Grænsen, er under Lønningsklasse b. Lad mig sige rent i Almindelighed, at hvor vi finde virkelige Meningsløsheder, Urimeligheder og Uretfærdigheder i Lønningslovene, vil — derom er jeg overbevist — dette Ting og ganske særlig det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, være villig til at rette Manglerne. Men vi rette ikke en af den Slags Mangler ved f. Eks. at drage Charlottenlund fra Lønningsklasse b ind under Lønningsklasse a; vi opnaa kun, at den Grænse, der er, og som der altid — det maa indrømmes — kan klages over er noget uretfærdig, bliver forrykket, ikke længere kommer til at ligge mellem Hellerup og Charlottenlund, men den rykkes saa blot udenfor Charlottenlund, og nogle Aar efter have vi Funktionærene fra Taarbæk og Lyngby, der sige: Ja, i Fjor kom Charlottenlund ind med, nu i Aar er det vor Tur, og en skønne Dag ere vi ude i det Uføre, der vil føre til, at vi skulle have Roskilde, Hillerød og det hele samlet ind under Lønningsklasse a. Der er sket den Ting, indrømmer jeg, som ogsaa er bleven paatalt af det ærede

Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) ved Finanslovens første Behandling, at Hellerup Jernbanestations Funktionærer, der oprindeligt hørte under Lønningsklasse b, ere trukne ind under a med den Motivering, at Halvdelen af Hellerup Station ligger paa Københavns Grund, hvilket er rigtigt. Det førte til, hvad der fremgaar af Finanslovsforslaget og er paatalt af det ærede Medlem fra Vordingborg, at Postfunktionærene i Hellerup meldte sig og sagde: Ja, men det er dog urigtigt, at Jernbanefunktionærene trækkes ind under Lønningsklasse a., naar vi, som ogsaa bo i Hellerup og have Posthuset liggende lige ved Siden af, skulle være under Lønningsklasse b. Med denne Motivering har den højtærede Indenrigsminister ladet sit gode Sindelag løbe af med sig og har stillet Forslag om, at Postfunktionærene i Hellerup skulle ind under a. Det er menneskeligt at ræsonnere saaledes, maaske det ogsaa er uundgaaeligt, da Jernbanefunktionærene vare komne ind derunder, men vi bede den højtærede Indenrigsminister — og jeg tror, jeg i Øjeblikket ogsaa kan sige den højtærede Trafikminister, skønt hans Budget sorterer under min Kollega, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) —: Hold strengt paa Bestemmelserne om, at de Grænser, der ere satte, respekteres, saa længe der ikke gives særlige, gyldige og tvungenle Grunde til at forlade dem. Vi ville opfylde Lønningslovene loyalt, derom nærer jeg ikke nogen som helst Tvivl, men vi bede om at blive fri for dette evige Pilleri ved Lønningslovene paa en saadan Maade, at vi stadigvæk maa raabe Vagt i Gevær mod, at der rykkes frem ad skjulte Veje, og det er egentlig det, der sker.

Med Hensyn til Forholdet vedrørende Arbejdstiden for Postbude i København findes der en Skrivelse fra Ministeriet Side 219 i Betænkningen og en Tabel paa Side 221 og 22. Der synes at være ikke saa lidt Uro blandt de københavnske Postbude og maaske med nogen Ret, dog vist ogsaa noget med Urette. Lad os se paa den Tjenestetid, der der opgives. Den er opgivet fra Centraladministrationen, Generaldirektøren for Postvæsenet for Sommeren 1909. Jeg ser bort fra de Forandringer, der senere ere skete, og holder mig til Tabellen, thi selv om Tallene ere noget forandrede, er Princippet i dem ikke forandret. Vi staa altsaa med 824 Postfunktionærer af forskellig Art med en Tjenestetid af gennemsnitlig 56 Timer og